

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Lipsi[i] Sapientiae Et Litterarvm Antistitis Fama
Postvma**

Lipsius, Justus

Antverpiae, 1629

Cap. IX. An Vstionis & Sectionis auctor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70662)

Verùm ad calumniam. Ego in Religione libertatem aut illius assertores probare solitus? quousque odia? cuius hæc verba, VRE, SECA? potui fortiùs? ego religionum pro cuiusque arbitrio delectum? in re medicâ, & politicâ gubernatione non interitus ab hoc libero arbitratu & delectu? & in Religione salus stabit cum hac arbitrariâ prodigiosâ sequelâ? aut tantarum religionum inuicem pugnantium auctor Deus vnus? aut ad vnum mutuò se interimentia placita?

CAP. IX.

An Vstionis & Sectionis auctor.

REDANIVS. Homo mitis, qui lenitatem passim profiteris, ac ipso vultu Stoïcã quamdam lentitudinem, vstiones nobis ac sectiones inclamas, Iberici consilij tesseram.

LIPSIUS. * Πρὶν ἐσφάλας, δέρεσ. Legisti mea? si non, nã tu insigniter impudens es, qui non lecta carpis: si legisti, malitia tua immanis est, appingere quæ nec cogitata sunt. & tamen hîc, si vsipiam, triumphas, & inueheris albis equis. Ego quid? teneor, nec orci me galea teget. nimirum: *In Religionis negotio, in quo libertas cuique ex voto, ille semper clemens, & modestus, cultros & ignes admouet.* Quid dicam? aut quæ verborum moderatio effrenes tuos impetus cohibeat? Vt calx aquâ accenditur, ita tu efferaris temperanti omnî sermone; neque tamen silentio hîc tueri me debeo. Quid? ego tibi sum ille Cyclops, Phalaris, cui ludo & ioco sanguis humanus? tu homo in hac luce temporum, audes hæc sic palàm mentiri? quasi nemo esset, qui mea legisset, aut legeret. Admoue cucurbitas, aut peristi: neque enim tibi hîc sinciput lanum est. intereà hæc à me habe: Quicumque sedatè mea legerit, nec sæuitiam nec lenitudinem increpabit: & fatebitur viam præscriptam, quam bono generis humani iniuerint hodie qui regnant. Fatebor

* Priusquã
occideris,
excorias.

Kk 3 tamen,

tamen, in lenitudinem semper pronior. adeò, si peccandum, in hac parte malim, quàm in aliâ.

Et tamen, *Ure & Seca*. Num ferrum statim in omnes & ignem? O bone, non. sed pro modo delicti coërceri volo & puniri; patrum in primis exemplo; quando à vanâ Religione turbæ & dissidiorum faces accensæ. In Lucretio non legisti,

— quòd sæpiùs olim

Religio peperit scelerosa atque impia facta?

Hæc ubi denata, an non secandum censes? vis parci? vis semper? etiam cum Reipublicæ interitu? Leidæ, Levvardi, Amsterodami, Monasterij, annis 1533. 1534. 1535. voluisses parci, voluisses omnibus? Non tunc plerique rogati quid in viscera sua sæuirent Battavi, responderunt, non fortius quam prudentius,

◦ *Neglectis vrenda filix innascitur agris?*

& tu (aude) damnas Respublicas, quæ has pestes sustulerunt? Voluisses seruasse? quæ hæc clementia est, paucos seruare, ut plurimi pereant? Vera veriùs clementia est, paucos tollere, ut serues plurimos; paucos reprimere in nequitia suæ cursu, ne ad alios malum serpat. Monet Seneca: *Si cogitaue- ris tecum, remedij causâ quibusdam radi ossa & legi, & extra- hi venas, & quedam amputari membra, quæ sine totius perni- cie corporis herere non poterant; hoc quoque patieris probari, nullam esse sæuitiam, ut qui viui noluerunt prodesse, morte certè eorum Respublica utatur. & alibi: Quedam hastilia de- torta, ut corrigamus, adurimus; & adactis cuneis, non ut fran- gamus, sed ut explicemus, elidimus: sic ingenia vitio praua dolore corporis animique corrigimus: eoque magis, quò ingenij grauius malum est.*

Antè tamen quàm ad hæc extrema, verbis, monitis, præ- mijs, minis etiam emendatio tentetur; nouissimè ad pœnas, & quidem lento gradu: exemplo medici, qui, ubi frustra mol- liora cesserunt, ferit venam; membrisque si adhærentia nocent, & morbum diffundunt, manus affert: nec vlla dura videtur curatio, cuius salutaris effectus est. Dura tamen hæc sectio. Respondet Tertullianus: *Horrorem operis fructus excusat. Ululans deni- que ille & gemens & mugiens inter manus medici, postmodum eas- dem*

Seneca.

In Scor-
pic.

dem mercede cumulabit, & artifices optimas predicabit, & seuas iam negabit. idem faciet Respublica, valetudini, id est tranquillitati restituta. Graue tamen illi qui patitur. A Tertuliano lenimentum capiat: *Medicina praesidium plures refugiunt, plures stulti, plures timidi, & malè verecundi. Et est planè quasi seuitia medicina de scalpello, deque cauterio, de sinapis incendio; non tamen secari, inuri, & extendi, morderique idcirco malum, quia dolores tibi adfert. nec quia tantummodo contristat recusabitur, sed quia necessario contristat adhibebitur. Quid quod sauior etiam correctio magis pro illis ipsis? Augustinus in hac re: Magis pro eis sunt leges istae, quae illis videntur aduersae, quoniam multi per illas correcti sunt. iterumque: Molestus est medicus furenti phrenetico, & pater indisciplinato filio; ille ligando, hic cadendo, sed ambo diligendo. Si autem illos negligant, & perire permittant, ista potius mansuetudo falsa, crudelitas est.* Hos tales, quicumque in Republica es, audi potius, quam illos de via clamorosos, quibus omne cerebrum in lingua est.

Verum, *Ure, Seca.* O verba! periissent illa & calami. & tamen, ratione si dijudicamus, quid peccant? A veteris medicinae ritu sumptus sermo, qui in ulcere aut vulnere secabant, & deinde sistendo sanguini vrebant. Quis vetet eadem in animi ulcere? imò cur non magis in hoc? eoque acrius, quò huius fanies & malignitas ad plures spectat? Calvinus in Serueto praet exemplo; & vos, antè dixi, non semel. quò miror magis vos de ancillulâ Bruxellæ defossâ debacchari; nec vnum propè librum prodire sine hoc cespite. Erat è disciplinatu Nicolai Storck, Thomæ Munceri, propius etiam ex Henrici Nicolai; quem virum vos omnibus dignissimum flammis non semel iudicastis. *Sed mulier haec.* Non erant mulieres, quas Amsterodami morte coercendas Senatus iudicaret? *Sed illa turbas nullas dederat.* Respondebit pro me Seneca: *Multorum, quia imbecilli sunt, latent vitia; non minus ausura, cum illis vires suas placuerint, quam illa, quae iam felicitas aperuit. Instrumenta illis explicandae nequitiae desunt. Sic tunc serpens etiam pestifera tractatur, dum riget frigore. non desunt tunc illi venena, sed torpent. Multorum crudelitas & ambitio, & luxuria, ne paria pessimis audeat, fortune fauore deficitur. Eadem velle*

Anno
1534

velle eos cognosces, da posse quantum volunt. An expectandum putas, quoad venena serpens fuderit? Et quem tu in Republicâ magnum virum arbitraris? qui seditionem in semine sustulit; an qui cum posset, neglexit, nec antè aggressus quàm virili robore suo plenam? Ille sine Reipublicæ periculo, & in solo noxio sanguine scelus piavit; hic non rarò etiam cum Reipublicæ interitu. Neque ille peritissimus nauclerus est, qui nauem cum coniecisset in breuia, saluam tamen deduxit in portum; sed qui vitauit. Ille si deducit, laceram plurimum, & fatiscentem, suoque iam oneri succumbentem, non sine vectorum merciumque metu deducit; hic etiam sine damni metu. Sed neque ille diligendus est medicus, qui ægrum ad extrema deducit, vt post medeatur; sed qui antè prouidâ cautione minitantem morbum necat.

C A P. X.

An LIPSIUS de Fato gentiliæ et.

REDANIUS. O mutationem non excelsi! Ille qui nunc in Hallensi, qui in Sichemensi Diuis, ad superstitionem omnia, qui supplex statua, qui Idolo; olim sine Deo, in Fati verba iurat: cuius imperio, se, sua, orbem substernit.

LIPSIUS. Benè sperare de tuo morbo incipio, euomisti. Verùm quid hîc lancinas? Fati nomen? Non diffitebor, familiare mihi librisque meis. verùm quid hîc displicet? Age, excute omnia mea scripta, an Fatum inuenies à me, alio quàm probissimo sensu? nescio. si erit, iam nunc rescribo, & deleo. Quid ergo super hoc displicet? nisi quòd nil tibi placet, quod alijs placet. at eò mihi placet magis, quò tibi tuisque placet minus.

At fatalis illa necessitas, non Gentilitia est? Semper tui similis es, incogitans; intentus & paratus inferre tantum ictum,
non